

- 1) stosowania w granicach społecznie i ekonomicznie uzasadnionych metod eksploatacji górniczej ograniczających wielkość odształceń powierzchni, szkodliwych dla jej zagospodarowania,
- 2) ograniczania terenów zajmowanych pod obiekty i urządzenia zakładu górniczego przez ich koncentrowanie na malej powierzchni,
- 3) rejestrowania przeobrażeń powierzchni, szkód górniczych i zmian środowiska oraz podejmowania, z niezbędnym wyprzedzeniem, koniecznych działań zmierzających do usunięcia ujemnych skutków działalności górniczej.

§ 5. Każde przedsiębiorstwo górnicze jest obowiązane również do:

- 1) ograniczania terenów zajmowanych na zwalę skały płonej,

- 2) zapobiegania i likwidowania pożarów zwalów kopaliny lub skały płonej,
- 3) przeciwdziałania szkodliwym wpływom na środowisko, powodowanym przez to przedsiębiorstwo w postaci hałasu, wibracji, zapylenia powietrza atmosferycznego, wydzielania gazów szkodliwych oraz zanieczyszczania wód, gruntów rolnych i leśnych,
- 4) stosowania niezbędnych środków profilaktycznych zabezpieczeń powierzchni i znajdujących się na niej obiektów przed ujemnymi wpływami działalności górniczej, stosownie do zadań ustalonych dla tego przedsiębiorstwa w programie ochrony terenów górniczych.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

65

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 czerwca 1978 r.

w sprawie objęcia przepisami prawa górniczego wydobywania kopaliny nie wymienionych w tym prawie oraz w sprawie wydobywania kopaliny przez posiadacza gruntu na własne potrzeby.

Na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 i art. 7 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1978 r. Nr 4, poz. 12) zarządza się, co następuje:

§ 1. Objęmuje się przepisami prawa górniczego wydobywanie na całym obszarze Państwa:

- 1) kopaliny stałych:
  - a) kamieni budowlanych i drogowych oraz surowców skalnych mających zastosowanie w przemyśle cementowym, wapienniczym, hutniczym i chemicznym,
  - b) surowców ilastych mających zastosowanie w przemyśle ceramiki szlachetnej, w przemyśle ceramiki budowlanej do wyrobów cienkościennych i kruszyw lekkich, w przemyśle cementowym i w przemyśle materiałów ogniotrwałych oraz bentonitów i farb naturalnych,
  - c) piasków szklarskich, formierskich i podsadzkowych oraz kruszyw naturalnych w złożach łądowych,
  - d) bursztynu oraz kamieni półszlachetnych i ozdobnych.

Jeżeli potrzeby gospodarki narodowej wymagają, aby wydobywanie kopaliny z określonego złoża podlegało przepisom prawa górniczego,

- 2) solanek nadających się do otrzymywania z nich związków chemicznych.
- 3) wód mineralnych, gazów i peloidów uznanych za lecznicze.

§ 2. 1. Prezes Centralnego Urzędu Geologii w porozumieniu z Prezesem Wyższego Urzędu Górniczego stwierdza, czy potrzeby gospodarki narodowej wymagają, aby wydobywanie kopaliny wymienionej w § 1 pkt 1 z określonego złoża podlegało prawu górniczemu, oraz czy solanki z danych złóż nadają się do otrzymywania z nich związków chemicznych.

2. Stwierdzenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się na podstawie dokumentacji geologicznej zasobów złoża, wymaganej przepisami prawa geologicznego, na wniosek zainteresowanego ministra (kierownika urzędu centralnego, zarządu centralnego związku spółdzielni).

3. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Prezesem Wyższego Urzędu Górniczego uznaje wody mineralne, gazy i peloidy z określonych złóż za lecznicze.

4. W każdym wypadku zamierzonej eksploatacji złoża danej kopaliny powinien być złożony wniosek o stwierdzenie określone w ust. 1.

§ 3. 1. Posiadacz gruntu może wydobywać na własne potrzeby bez zezwolenia sposobem odkrywkowym i bez użycia materiałów wybuchowych węgiel brunatny oraz kopaliny określone w § 1 pkt 1 lit. a), b) i c), których wydobywanie podlega prawu górniczemu.

2. Przez wydobywanie kopaliny na własne potrzeby należy rozumieć wydobywanie jej w celu zaspokojenia potrzeb posiadacza gruntu i zamieszkałej z nim rodziny oraz na cele społeczne bez prawa sprzedaży.

3. Jeżeli dla danej kopaliny został utworzony obszar górniczy, wydobywanie, o którym mowa w ust. 1, w granicach obszaru górniczego może się odbywać wyłącznie za zgodą przedsiębiorstwa górniczego uprawnionego do wydobywania kopaliny ze złoża.

§ 4. 1. O zamierzonym przystąpieniu do wydobywania kopaliny posiadacz gruntu jest obowiązany zawiadomić terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego.

2. Posiadacz gruntu wydobywający kopaliny jest obowiązany zabezpieczyć miejsce wydobywania w sposób zapewniający bezpieczeństwo życia i zdrowia ludzkiego oraz ochronę środowiska i odpowiednio zrehabilitować i zagospodarować teren po zakończeniu wydobywania kopaliny.

§ 5. 1. Terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego może w razie potrzeby wydać decyzję określającą sposób i terminy wykonania obowiązków, o których mowa w § 4.

2. Terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego może zakazać wydobywania kopaliny w razie stwierdzenia naruszenia przepisów § 3 i 4.

§ 6. 1. Nie wymaga stwierdzenia w trybie § 2 ust. 1, że wydobywanie kopaliny wymienionej w § 1 pkt 1 i 2 podlega prawu górniczemu, jeżeli na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów stwierdzono, że potrzeby gospodarki narodowej wymagają, aby wydobywanie danej kopaliny z określonego złoża podlegało przepisom prawa górniczego lub że dana solanka nadaje się do otrzymywania z niej związków chemicznych.

2. Nie wymaga stwierdzenia w trybie § 2 ust. 2, że wydobywanie kopaliny wymienionej w § 1 pkt 3 podlega prawu górniczemu, jeżeli na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów uznano ją za leczniczą.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lipca 1971 r. w sprawie określenia kopaliny, których wydobywanie podlega prawu górniczemu oraz w sprawie wydobywania kopaliny przez posiadacza gruntu na własne potrzeby (Dz. U. Nr 18, poz. 180).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

66

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 czerwca 1978 r.

w sprawie zasad i trybu udzielania niepaństwowym jednostkom gospodarki uspołecznionej zezwoleń na wydobywanie kopaliny, których wydobywanie podlega prawu górniczemu.

Na podstawie art. 6 ust. 3 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1978 r. Nr 4, poz. 12) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zezwolenie na wydobywanie kopaliny objętych przepisami prawa górniczego na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1978 r. w sprawie objęcia przepisami prawa górniczego wydobywania kopaliny nie wymienionych w tym prawie oraz w sprawie wydobywania kopaliny przez posiadacza gruntu na własne potrzeby (Dz. U. Nr 15, poz. 65), zwane dalej „zezwoleń”, może być udzielone, gdy nie jest przewidziane wydobywanie tej kopaliny z określonego złoża przez jednostki państwowe.

§ 2. Zezwolenie wydaje terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, właściwy ze względu na miejsce występowania złoża kopaliny.

§ 3. 1. Zezwolenie wydaje się na wniosek zainteresowanej niepaństwowej jednostki gospodarki uspołecznionej.

2. We wniosku należy podać:

1) rodzaj i jakość kopaliny, która ma być wydobywana, ze wskazaniem miejsca występowania złoża,

- 2) granice i powierzchnię obszaru zamierzonej eksploatacji ze wskazaniem dotychczasowego sposobu jej użytkowania i stanu prawnego nieruchomości,
- 3) przeznaczenie kopaliny, która ma być wydobywana, oraz czas i rozmiar zamierzonej eksploatacji,
- 4) sposób technicznej eksploatacji kopaliny z określeniem projektowanych urządzeń i środków wydobywczych, a w szczególności, czy mają być stosowane materiały wybuchowe.

3. Do wniosku należy dołączyć:

- 1) odpis lub wyciąg z rejestru niepaństwowych jednostek gospodarki uspołecznionej,
- 2) mapę sytuacyjną miejsca zamierzonego wydobywania kopaliny z określeniem granic występowania złoża,
- 3) dane dotyczące geologiczno-górniczych warunków eksploatacji złoża oraz warunków technicznych związanych z lokalizacją, urządzeniem i ruchem zakładu,
- 4) odpis decyzji Prezesa Centralnego Urzędu Geologii stwierdzającej, że wydobywanie danej kopaliny z określonego złoża podlega prawu górniczemu,